

Λόγος εγκωμιαστικός στους Βατοπαιδινούς αγίους Ευδόκιμο και Ιωακείμ Παπουλάκη

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο νεοφανής Άγιος Ευδόκιμος.

Ευδόκιμος, το ευωδέστατο και μυρίπνοο άνθος του πνευματικού κήπου της Μονής μας. Το ευσκιόφυλλο και γεμάτο καρπούς δένδρο, που είναι φυτευμένο «παρά τας διεξόδους των υδάτων», που καρποφόρησε στον κατάλληλο καιρό. Με την οσμή του μύρου του ευωδίασε, όχι μόνο τη μονή της μετανοίας του, αλλά και όλη την Αθωνική χερσόνησο. Τήρησε και μετά το θάνατό του τον πρώτο μακαρισμό του Κυρίου μας, μένοντας ταπεινός και αφανής.

Πότε έζησε; Με ποιούς υπεράνθρωπους άθλους και αγώνες, αυτός ο τρισμακάριστος πατέρας μας, έγινε ευάρεστος στον Θεό; Κανείς δεν γνωρίζει, εκτός από τον ίδιο και τον Θεό. Αφού έφθασε στα ύψη των αρετών και της τελειότητας, τρύγησε τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος. Η θεία Χάρις τον ειδοποίησε για το επερχόμενο τέλος της επίγειας ζωής του που ανέμενε με πόθο. Μπήκε κρυφά, χωρίς να τον αντιληφθεί κανένας από τους αδελφούς στο οστεοφυλάκιο της Μονής και κοιμήθηκε ειρηνικά ανάμεσα στους «προαπελθόντας Πατέρας» παραμένοντας άγνωστος. Πόσα χρόνια βρισκόταν το πολύπονο και αθλητικό του σκήνος μέσα στο οστεοφυλάκιο; Ούτε αυτό το γνωρίζουμε.

Όταν το έτος 1840 οι πατέρες της Μονής θέλησαν να επισκευάσουν το κοιμητήριο, ανακάλυψαν ένα λείψανο αγίου που ανέδιδε άρρητη ευωδία, η οποία εξακολουθεί και σήμερα να υπάρχει στα οστά του και την τιμία κάρα του.

Επειδή ο άγνωστος αυτός άγιος με την πολιτεία και τους ασκητικούς αγώνες του, ευδοκίμησε, ευαρέστησε δηλαδή τον Θεό και έγινε δόκιμο σκεύος της θείας Χάριτος, ονομάστηκε Ευδόκιμος. Την μνήμη του τιμούμε στις 5 Οκτωβρίου.

Ο Όσιος Ιωακείμ ο Παπουλάκης

Πρόσφατα το Οικουμενικό Πατριαρχείο κατέταξε στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας τον όσιον Ιωακείμ τον Ιθακήσιο, τον επονομαζόμενο Παπουλάκη.

Γεννήθηκε το 1786 στην Ιθάκη από ευσεβείς γονείς. Στην παιδική του ηλικία έχασε τη μητέρα του. Ο πατέρας του, που ήταν πλοίαρχος, νυμφεύτηκε για δεύτερη φορά μια γυναίκα, που μισούσε τον αθώο Ιωάννη. Αυτό ήταν το κοσμικό του όνομα.

Ο μικρός Ιωάννης έγινε ναυτόπουλο σε ξένο πλοίο ταξιδεύοντας σε διάφορους προορισμούς. Κάποτε το καράβι του έφθασε στο λιμάνι της Μονής Βατοπαιδίου. Ο Ιωάννης επισκέφθηκε τη Μονή και προσκύνησε τα ιερά κειμήλια. Τόσο επηρεάστηκε από τα όσα είδε και έζησε, ώστε παρουσιάστηκε στον ηγούμενο και τον παρακάλεσε να τον κρατήσει για να γίνει μοναχός. Έγινε δόκιμος και μετά μοναχός παίρνοντας το όνομα Ιωακείμ. Ο Ηγούμενος εκτιμώντας τα προσόντα του τον όρισε σύμβουλο, οικονόμο και διαχειριστή της Μονής μέχρι την μεγάλη Ελληνική επανάσταση του 1821, οπότε εστάλη στη Πελοπόννησο για να στηρίξει τους αγωνιζόμενους εναντίον των Τούρκων.

Όταν τελείωσε ο πόλεμος, ο πατήρ Ιωακείμ δεν γύρισε στη Μονή, αλλά αποσύρθηκε σ' ένα ησυχαστήριο στο φαράγγι της Γούβας στην Ιθάκη. Μετά μετακινήθηκε στο Βαθύ. Σύντομα ο «Παπουλάκης», όπως τον αποκαλούσαν, έγινε το κέντρο παρηγοριάς και του στηριγμού του λαού. Οι Ιθακήσιοι τον αποδέχονταν

ως άγιο, γιατί έκανε θαύματα ενώ ζούσε.

Φτωχός και απέριττος κοιμήθηκε στις 2 Μαρτίου του 1867 και τάφηκε σύμφωνα με την επιθυμία του πίσω από το ιερό Βήμα του αγαπημένου του ναού, της αγίας Βαρβάρας. Μέρος του τιμίου λειψάνου του μεταφέρθηκε στη Μονή μας από αντιπροσωπεία της, που συνήργησε με τον Μητροπολίτη Λευκάδος κ. Νικηφόρο στην ανακομιδή του. Ο λαός της Ιθάκης διηγείται με ευλάβεια τα θαύματα που επιτέλεσε και επιτελεί μέχρι και σήμερα ο Άγιος Ιωακείμ.